

Sbor Českobratrské církve evangelické v Horních Počernicích

Sborový dopis 2/2018

ročník XVII.

podzimní číslo vychází 30. září 2018

100 LET
VÝROČÍ
CÍRKVE

Nuže, patnáctého dne sedmého měsíce, když sklídíte zemskou úrodu, budete po sedm dnů slavit slavnost Hospodinovu. Prvního dne bude slavnost odpočinutí i osmého dne bude slavnost odpočinutí.

Prvého dne si vezmete plody ušlechtilých stromů, palmové ratolesti, větve myrtoových keřů a potočních topolů a sedm dní se budete radovat před Hospodinem, svým Bohem.

Tuto slavnost budete Hospodinu slavit po sedm dní v roce. To je pro vždy platné nařízení pro všechna vaše pokolení. Budete ji slavit v sedmém měsíci.

Sedm dní budete bydlet ve stáncích; všichni domorodci v Izraeli budou bydlet ve stáncích, aby všechna vaše pokolení věděla, že jsem přechovával Izraelce ve stáncích, když jsem je vyvedl z egyptské země. Já jsem Hospodin, váš Bůh.

(Leviticus 23,39–43)

Milé sestry a milí bratři,

myslím, že výsledek žní nás dnes nezajímá zdaleka tak, jako lidi dříve. Myslím také, že neprožíváme skutečný strach z neúrody či radost z dobrého, úrodného roku. Ani si neuvědomujeme, že bychom taky nemuseli mít co jíst. V době mrazáků a nonstop prodejen se nám to sotva kdy přihodí. Leda třeba na výletě nebo o dovolené. V chaloupce na samotě, na vodě anebo v odlehlých oblastech na vandru si člověk přece jen musí spočítat, kolik jídla vzít s sebou, aby nehladoval. A snad jen nějaká porucha elektřiny, plynu nebo auta nás dokáže znovu upozornit na to, jak skvělá je postel, pitná voda, jídlo, teplá voda, suché oděvy atd. Vděčnost za to, jaké máme doma pohodlí, světlo, sucho si často uvědomíme až za deště ve studeném provlhlém stanu.

Izraelci slaví kolem podzimní rovnodennosti svátek stánků – sukót. Oslavují tak konec sklizně vinobraní a sklizeň oleje. Každý Izraelec si vybuduje z větví a dřeva prostý přístřešek v zahradě, na dvoře, na balkoně, ve kterém po sedm dnů a většinou i nocí pobývá jí, čte Tóru, modlí se i spí. Právě na připomenutí toho, že zdaleka vše není samo sebou, automaticky, že člověk taky nemusí mít střechu nad hlavou a dostatek jídla. A vše je neseno myšlenkou, že to všechno (včetně úrody) není naší zásluhou, důvtipem, prací či technologií, ale že je to Boží dar. A že žijeme ne díky svým schopnostem, ale z nezasloužené milosti. V té souvislosti suka (tak se jmenoval ten stan) odkazuje k putování po poušti, kde Izraelci také bydleli ve stanech a více než kdy jindy si uvědomovali, co člověk k životu potřebuje. A od Hospodina taky to potřebné dostali manu a vodu.

Při takovém slavení svátku stánků se rodí vděčnost. Není v tom příliš vysoké teologie. Ale příkaz je jasný: prožít alespoň pár dnů jakoby s Izraelci na poušti anebo jít i na podzim na pořádný výlet. Vděčnost se rodí i tehdy, když se člověk prostě zastaví a rozhlédne se kolem sebe a podívá se na svůj život. A snaží se nevidět jen to, co ještě nemám, co chybí, nebo co už nemám a chybí to, ale hledat, co mám, čeho mám dostatek, a být možná i překvapen, že toho je nějak víc, než jsem si myslel, že vlastně mám dostatek. A pak na nás ta vděčnost může přijít. Není to ale na povel. Možná po takovém rozhlédnutí, po týdnu pod širákem, po evidenci věcí, které máme navíc, ta vděčnost člověka přepadne, zezadu, zalije ho, a člověk se prostě raduje a děkuje. A třeba i z vděčnosti podnikne nějakou akci pro ty, kteří k ní tolik důvodů nemají. Ale i to se nedá přikázat, zorganizovat, to musí vyplynout, to přinese vděčnost sama.

Děkovat Bohu se zdá být něco zbytečného. Opravdu, měřeno praktickými výsledky takového počínání děkování, tak tím zase tak moc nezískáme. Každá modlitba, každý dík to spíše čas bere. (Ano polévka stydne, ale stojí to za to ještě poděkovat. Nebo svátek díkčinění – zdálo by se to jako zbytečnost.) Izraelci dávají stranou desátek, a něco dokonce i spálí na oltáři jako oběť díky taková škoda. Řekneme si: „Zchudnou.“ Chyba. Není to škoda. Děkování je zisk. Nezchudnou, ale zbohatnou. Neunaví se, ale občerství. Děkováním čas neztratíme, ale získáme. My se v té vděčnosti totiž měníme, my se v díkčinění otvíráme té základní a první moci, která nás učí opravdové radosti neokázalé, zato vytrvalé a život vyživující. Můžeme si (z náboženských důvodů) někdy postavit chýši z ratolestí a tam přespat, anebo se pořádně podívat doma do spíže, nebo do deníku za minulý rok a na fotografie, co všechno jsme prožili a dostali. A pak možná vyplyne, že se člověku na rtech objeví vděčná modlitba nebo chvalozpěv.

David Balcar, administrátor sboru, kazatel sboru ČCE v Praze 1 U Klimenta

Významné změny ve farním sboru

Pro většinu čtenářů tohoto Sborového dopisu to není nic nového. Přesto pokládám za potřebné informovat také prostřednictvím tohoto listu co možná nejširší okruh členů a přátel sboru o změnách, kterými procházíme.

Bratr farář Petr Firbas odešel do důchodu a s Májou se začátkem září odstěhovali do Jablonce nad Nisou. Skončilo tak požehnané dvanáctileté působení Petra jako faráře a správce našeho sboru i Máji, která se obětavě věnovala nedělní škole dětí i mnoha dalším činnostem ve sboru. Budou nám chybět – vlastně už nám chybí teď.

Přechodné období, v němž se nyní nacházíme, klade zvýšené nároky na staršovstvo. Úkolem staršovstva je především připravit volbu nového faráře. Představování a výběr kandidátů probíhalo v jarních měsících. Nejvíc hlasů presbyterů si získala t. č. vikářka Alžběta Hanychová. Projednali jsme s ní veškeré potřebné otázky práce ve sboru, připravili dokumenty nutné pro provedení volby a odeslali je ke schválení seniorátnímu výboru. Poté dokumenty schválila také synodní rada a vydala pokyn k volbě farářky Alžběty Hanychové. Sbor ji povolává ke službě na tři roky, počínaje dnem 1. listopadu 2018.

VOLEBNÍ SBOROVÉ SHROMÁŽDĚNÍ SE BUDE KONAT V NEDĚLI

7. ŘÍJNA 2018

V NÁVAZNOSTI NA PRAVIDELNÉ NEDĚLNÍ BOHOSLUŽBY.

Prosíme vás všechny o hojnou účast!

Vzápětí po odstěhování Firbasů začala **rekonstrukce farářského bytu**. Byt obnovu naléhavě potřebuje. Dosud byl, až na dílčí úpravy (např. koupelna, výměna oken), ve stavu ze začátku 80. let minulého století, kdy byl dům postaven. Podrobněji o stavebních úpravách informuje příspěvek Hany Seho.

Pokud volba nové farářky proběhne úspěšně, nastoupí Alžběta Hanychová k začátku listopadu do sborové práce. Předpokládáme, že byt bude připraven k nastěhování nejpozději v prosinci 2018 a že nová farářka se nastěhuje v polovině ledna 2019. Do přestěhování do Horních Počernic bude farářka do sboru dojíždět z Prahy.

Administrátorem našeho sboru je po dobu neobsazení vlastním farářem určen David Balcar, farář sboru v Praze 1 – U Klimenta. Jsme vděční, že děti z našeho sboru se na konci srpna mohly zúčastnit tábora s klimentskými v Strměchách u Pelhřimova.

Máme také povinnost Vám sdělit ještě tuto důležitou informaci: Začal platit **zákon o ochraně osobních údajů**, tak zvaný **GDPR**. Správci sboru jsou uloženy rozšířené povinnosti chránit osobní údaje všech členů i přátel, které má

v evidenci. Ze zákona vyplývá také to, že potřebujeme Váš souhlas se zasíláním Sborového dopisu, ať už elektronickou či běžnou poštou. K tomu účelu je přiložen volný formulář. Pokud souhlasíte, abychom Vám Sborový dopis a jakékoli případné informace ze sboru posílali, je nutné, abyste formulář s Vaším souhlasem vyplnili, podepsali a doručili na adresu farního sboru. Bez tohoto souhlasu Vás nadále nebudeme moci kontaktovat. Za Vaši důvěru předem děkujeme.

Martin Hruběš, kurátor

Dopis ze stavby

Milé sestry a bratři,

minulou neděli již nebylo pochyb o tom, že se v našem sborovém domě staví. Řemeslníci, kteří pracovali na přípravě instalace odpadu z nové kuchyně ve farářském bytě, nadělali opravdovou paseku ve sborové místnosti. Nedělní škola tak přišla o azyl. Doufám, že příprava bytu pro nového faráře neochromí naše nedělní programy. Stopy po nedělním překvapení jsou v tuto chvíli odstraněny.

Rekonstrukce bytu není žádné „šolichání“. Pro ty, kteří chtějí být dobře informováni: jde o úplnou obnovu elektrických rozvodů v celém bytě, zásadní přeměnu koupelny včetně obkladů, dlažeb, radiátoru a tzv. zařízení předmětů, a hlavně se farářský byt proměňuje z bytu 4+1 na 4+kk. Zdá se to být jen malá změna za znaménkem +, ale ve skutečnosti stávající kuchyň zmizela a nová bude v bývalém dětském pokoji na západní straně domu. Po vybourání příčky mezi touto místností a obývacím pokojem se nová kuchyň stane součástí obytného prostoru a s přímým vstupem na terasu. Ve většině místností bude vyměněna již opotřebovaná podlahová krytina a po začištění vysekaných drážek pro instalace vody, kanalizace a elektřiny budou omítky přeštukovány. Prostředky na stavbu čerpáme z našich vlastních zdrojů a požádali jsme Jeronýmovu jednotu o dar 200 tis. korun. **Věříme také v naši obětavost ve věci sborové sbírky na stavební úpravy farářského bytu.**

A ještě doufám, že se podaří v rámci stavebních prací instalovat na sborový dům hromosvod, který doposud chyběl. Mně osobně se to sice nezdá nezbytné, snad by stačila metoda našich předků, tedy vysoká lípa u každé chalupy, ale předpis je předpis a pojišťovna je pojišťovna.

Tak doufám ve Vaši shovívavost a prosím vydržte, děláme vše proto, aby o adventu už bylo hotovo.

S přátelským a srdečným pozdravem Vaše Hana Seho

Prázdninový pobyt mládeže u Bodamského jezera

Třetí týden v červenci jsem s rodiči odjel do Dobříšše, odkud byl plánován můj odjezd se Samuelem Hejzlarem a dalšími mládežníky do jihoněmecké Kostnice u Bodamského jezera. Vyrazili jsme narvaným mikrobusem v dopoledních hodinách směrem ke hranicím. Odpoledne kolem 16 hodiny jsme dorazili na místo. Po ubytování v budově centra vodních sportů kostnické univerzity jsme se šli osvěžit do Bodamského jezera, které bylo čisté a teplé. Večer jsme si ogrilovali dobré masíčko společně s mládeží ze Švýcarska a Německa. Dohromady nás bylo asi 18. Konverzace probíhala v angličtině a němčině. Další dny nás čekala spousta zábavy při vodních sportech. Vyzkoušeli jsme si jízdu na velikých kánoích, na ručně vyrobených vorech a zkoušeli jsme i paddleboard. Počasí nám opravdu přálo, a tak jsme se každý den chodili koupat do jezera.

Jeden den jsme šli i do švýcarských Alp. Jeli jsme lanovkou na horu Ebnalp, kde jsme navštívili významné poutní místo, jeskynní útvar a kostelíček ve skále Wildkirchli. Pak jsme jeli rovnou do rodného domu Huldrycha Zwingliho ve Wildhausu (kanton St. Gallen), kde byla o něm přednáška. Byli jsme se podívat také ve švýcarské sýrárně, kde jsme mohli ochutnat čerstvě vyrobený sýr a nějaký si i zakoupit. Večery jsme trávili společně většinou u ohně se zpěvem písni-

ček a doprovodem kytary, houslí a flétny rodiny Hejzlarových. Jedli jsme, co jsme si sami uvařili nebo ugrilovali (maso, pářečky, saláty, špagety a další dobroty...). Bohužel jsme si sami museli i po sobě umýt nádobí a uklidit. Ve službách jsme se pravidelně střídali s Němci a Švýcary. Nechyběl ani „šopovací“ výlet do Kostnice s prohlídkou města. Tam jsem to vážně protrpěl, a nakonec mě Sam Hejzlar musel odvézt zpět do ubytovny, protože jsem dostal úpal. Naštěstí se mi druhý den udělalo dobře a mohl jsem se jít zase koupat do jezera a užívat si vodních sportů.

Celý pobyt byl moc fajn, bylo tam moc legrace a spousta zajímavých lidí. Našel jsem si i přímá kamaráda, ale dokázali jsme se bavit mezi sebou všichni bez ohledu na národnost. Tedy často jsem si vypomáhal rukama i nohama, abych se domluvil, ale o to byla větší legrace. Doufám, že se příští rok pojede znovu a já se s ostatními zase uvidím. Moc děkuji Samovi Hejzlarovi a Andree Bevelaqua, že takovou bezva akci zorganizovali.

Tomáš Mrklas (13 let)

Výlet na Šumavu v září

Dny evropského dědictví jsou vítanou příležitostí prohlédnout si běžně nepřístupné památky a zajímavé historické stavby. Cestou na týdenní dovolenou na Šumavě jsme se proto zastavili ve Vimperku, kde bylo do programu otevřených památek zapojeno pět staveb: historické sklepení v bývalé Steinbrenerově tiskárně (nyní radnice), kostel Navštívení Panny Marie, kostel sv. Bartoloměje na hřbitově, kaple Čtrnácti svatých pomocníků a městská zvonice.

Všude byli připraveni studenti vimperských středních škol, aby zájemcům podali výklad o vzniku, účelu a výzdobě památky. Fotografování bylo dovoleno. V sobotu odpoledne jsme stihli jen hlavní kostel na náměstí. Kostel Navštívení Panny Marie je spojen s ostatky svatého Inocence, které byly získány z Říma koncem 18. století. V interiéru zaujme na první pohled nesouměrná dispozice stavby, dále boční kaple sv. Anny, fragment nástěnné malby z 15. století zobra-

zující deset tisíc mučedníků nabodnutých na kůly, renesanční cínová křtitelnice a vitráže z konce 19. století, kdy na Šumavě kvetlo sklářské řemeslo.

Prošli jsme se pak po uličkách v centru města, kde se zrovna lidé bavili různými hrami s dětmi, hudbou i dobrým občerstvením v rámci odpoledne s názvem „Zažít Vimperk jinak“.

V neděli jsme se do města vrátili a v klidu obešli všechny otevřené památky. Znovu hlavní kostel, kde si nás studenti ze včerejška pamatovali. Velkým zážitkem byla zvonice. Nejen krásným výhledem na malebné vimperské náměstí a zámek na protějším kopci. Je vybavena třemi zvony. Největší a zároveň nejnovější byl vyrobený a zavěšený zvonařem Manouškem v roce 2011. O patro výš nad zvony je impozantní hodinový stroj z roku 1900. Měli jsme štěstí, že s námi tam dorazil i městský věžník, který hodiny chodí pravidelně natahovat. Půjčil nám kliku a zkusili jsme si to sami. Hodiny jdou na vteřinu přesně. Když jsme pak na náměstí pod zvonici v poledne pili kávu, vychutnali jsme si mocný a krásný zvuk zvonů v plné síle. Klenuté sklepení domu č.p. 8 slouží jako miniaturní muzeum tiskaře Steinbrenera. Vyzdžené je místními rulami. Mladí průvodci se sebraně střídali ve výkladu. Ve vitrínce je mimo jiné i nejmenší kapesní výtisk koránu na světě o rozměrech asi 3x3 cm.

Pak jsme se odebrali přes zámecký kopec na hřbitov, kde stojí starší gotický kostelík sv. Bartoloměje. Z jeho vnitřního vybavení zůstaly pouze pečlivě restaurované fresky s bohatě rozvitými výjevy z příběhu Kristova ukřížování. Občasně slouží k pohřebním obřadům. Hned vedle něj byla v 18. století postavena menší kaple Čtrnácti pomocníků. Ta je nyní v soukromém vlastnictví. Její okna jsou zdobena zajímavými moderními vitrážemi s obrazy svatých, na dřevěném schodišti a malinkém kůru se zachovaly původní malby. I zde nám výkladem posloužily studentky gymnázia. Potěšení tímto bohatým kulturním vstupem jsme se s chutí další den pustili do tichých šumavských lesů, pozeňnaných úžasnou úrodou hub a v noci ozvučených troubením jelenů. Neboť říje právě začala.

Martin a Adéla Hrubešovi

Sborový program v září a říjnu 2018

Rozpis nedělních bohoslužeb, kazatelů a presbyterských služeb:

neděle	kazatel	služba	
30. 9.	Tomáš Cejp	Martin Hrubeš	Večeře Páně
7. 10.	Karel Müller	Štěpán Zbytovský	volební shromáždění
14. 10.	Tomáš Bísek	Iva Mrklasová	
21. 10.	Jiří Zedníček	bude určena	
28. 10.	David Balcar	bude určena	

Biblická hodina v úterý 2. 10. v Klánovicích u Eliášů, začátek přibližně v 16 h. Další biblické hodiny budou následovat dle zájmu a dohody s bratrem farářem Davidem Balcarem.

Schůze staršovstva se koná v úterý **9. 10.** v 19 hodin.

Do všech shromáždění našeho sboru jste srdečně zváni!

Adresa farního sboru: Třebešovská 2101/46, Praha 9 - Horní Počernice, PSČ 193 00

Bankovní spojení: č. ú. 2400484971/2010

Kontakt na administrátora: 777032221, dbalcar@volny.cz

Mobil kurátora: 737 645 375, 602 160117

webové stránky sboru: <http://horni-pocernice.evangelnet.cz>